

Трагедија Макса Линдера

У вервноме раздражењу Макс убија своју жену а потом себе

Један од најранијих и највећих филмских комичара Макс Линдер, који је својом гримасом разносио смех по свим континентима завршио је живот изненада у једној тешкој породичној трагедији.

Телеграми који су стигли из Париза јављају да је увек насмејани филмски великан у једноме тешкоме часу болести убио своју жену а потом себе.

Цела трагедија тумачи се нервним обољењем Максимум и лудом љубомором, која је почела још од првих дана његовог недавног брака.

Макс Линдер

ТРАГИЧАН КРАЈ МАКСА
ЛИНДЕРА

О трагичној смрти Макса Линдера и његове жене приспели су ови телеграми:

Париз, 1. новембра. — Чувени комичар, Макс Линдер, пуцао је у суботу пред вече на себе и своју супругу. Линдер је од дужег времена нервно оболео. Самоубиство је извршио у једном тешком наступу болести.

Г-ђа Линдер издахнула је одмах. Он је, међутим, подлегао тек ноћас, и поред свег заузимања лекара да га спасу од смрти. (Време)

Париз, 2. новембра. — Журнал пише, да је, Макс Линдер дубоко променио свој карактер од како се оженио. Стално је показивао знаке узнемирености и непрестане љубоморе која се није дала објаснити. Живот у браку је слабио из дана у дан. Пре него што је пошао по жену у Швајцарску, Макс је изјавио да ће је узети к себи за увек. (Време)

Берлин, 2. новембра. — Према вестима из Париза, Макс Линдер је умро у кратко време после преноса у болницу. Његова жена нађена је још пре тога мртва. Према најновијим вестима, изгледа да се Максина госпођа није слагала с одлуком свог мужа да изврше заједно самоубиство, и да ју је Линдер због тога претходно угушио.

ЈЕДНА СЛАВНА КАРИЈЕРА

Рођен у Бордоу 1885. Макс Линдер имао је 17 година када је ступио на конзерваторијум и две године после изашао је добивши прву награду. Одмах је ангажовани у Théâtre des Arts у Бордоу. Макс је играо класичне улоге а тако исто се појављивао и у многим модерним комадима. Имао је великог успеха и отац задовољан синовљевим напретком пустио га је да ради шта за добро нађе.

Једног једног јутра 1904. Макс стиже у Париз. Отишао је да се пријави код директора да би га примио због даљих студија и ево дијалога:

Макс: Господин Леонар ево једно писмо за вас. Мислим да сте већ чули о жени, био бих врло сретан да будем Ваш ђак...

Леонар (смејући се из свег гласа): Али за бога што сте дошли овамо? Ви сте већ мотори комедијаш, за вас су даске, оставите место млађима.

Са пријатељским поздравом Макс је био отпуштен, а после неколико дана ангажован је у позоришту „Л'Амбиг“. Неколико година Макс је био шампион мачевања у Паризу. Једног дана пошто је добио турнир у Биарици маркиз Приоло Ле Борги очаран бунјошћу и вештином младог борца учинио му је предлог. Макс је давао часове мачевања Ле Борги, а овај њему савете за позориште и уметност.

Интересантно је да је Макс отац био виноградар и желео је, док је Макс још био дете, да и њега види на томе послу.

У 1905. Макс дебитира на филму код фирме Пате и шест првих година он је играо сваког дана по једну драму или један комичан филм.

Први комичан филм Макс био је

Излазак једног гимназисте дуг стотину метара, а за тим је дошао филм Смрт Тередора за то време нечувено драмски интензиван. Тек 1910. године он почиње да игра комедије у 3 дела. Он је имао код себе колекцију од 450 комада својих комичних филмова који су сви снимани пре рата. У 1914. години за време срмања буде озбиљно рањен и издржи операцију. Ипак првих дана после мобилизације пође на фронт где буде скоро утушен гасовима. Послат у мисију у Италију он је 4 дана после објаве рата Италији Аустрији играо у римском позоришту и министар Салантра му је лично честитао. Из Италије је отишао у Швајцарску на опорављање и ту је снимео неколико пародија.

У Лос Анжелес је дошао први пут на 6 месеци 1916. године и из те епохе су његови филмови: Макс иде за Америку и Макс и његов ауто. Кад се вратио у Париз завршио је зидање своје биоскопске сале на коју је потрошио 2,000.000 франака.

Од тада па све до прошле године Макс је дао свега четири филма Седам година несреће, право ремек дело духа и веселости, Будите ми жена једна од најбољих комедија американских, Краљ Циркуса и Три Мускетара комедија у 6 делова за коју су тврдили да је најкомичивији Максифилм.

Три компаније су у Лос Анжелесу искористиле Дивин роман за свој комични сценарио од којих је Максова креација најбоља.

У близини Лос Анжелеса на своме новоме имању у Аргилу Макс је живео као Краљ, на врху једног малог брда сасвим сретан. Требало је врло много храбрости па се испети горе; под калифорниским небом је врло, врло топло. Али зато панорама одатле постаје све лепша а вегетација величанствена; лимуни, поморанџе, огромни еукалиптуси измешани са палмама и смоквама, све то у једном тропском залету ниче са свих страна у топлоти. Ту је «Бенгалов» Макс, једна божанствена кућа окачена на падини планине са огромном верандом над понором. У даљини помешан с небом лежи Тихи Океан, ближе велики бунари зejтина и петролеума чији се дрвени оклопи оцртвају на небу. Велико богаство калифорниско, гигантски филмски атељеи изгледају одатле као мале пољске кућице. Мирис што са тропског цвећа продира на све стране завршава утисак што га свако добије ко посети то дивно место.

Окружен секретарима, неком врстом церемониал мајстора, метр д'отелима и најтрeфињенијем конфору Макс је примао своје пријатеље, забављао их сатима причајући своје животне и неочекиване анегдоте, некад врло сочне, а још чешће веома пикантне.

Нарочито пријатељство га је везивало са Шарлом. Макс и Шарло били су најбољи пријатељи, и њихове су виле врло близо. Шарло је имао црн ауто и жутог шофера (Кинеза) а Макс жуто ауто и шофера црнца. Врло често су давали један другоме идеје за њихове комедије. Када је један био болестан други је долазио да га забавља и негује. Ишли су заједно на коњске и аутомобилске трке, и док је Шарло чекао пред кладионицом ужасно exciting Макс је остајао хладан, насмејан и елeгантан.

Прошле године Макс је оставио свој «Бенгалов», своје пријатеље и дивно калифорниско небо. Дошао је у Европу за уговором, нашао жену, заљубио се и оженио. То је био почетак његове трагедије која се завршила револверским метцима.

Железничка несрећа
код Сталаћа

Воз је здружио једна селачка кола, убио два селана и три обранио

Сталаћ, 2. новембра. — Ноћас у 1 час на прелазу пруге преко друма, на 77. километру путнички воз број 103 налетео је на једна коњска кола, која су била пуна путника. Том приликом погинули су Борисав Урошевић и његова жена. Тешко је повређен Теодосије Грчић, за кога се сумња да ће остати у животу; док су лакше повређени Страхинја Урошевић и Милка Милошевић, сви из села Град Сталаћ.

Несрећни путници пошли су коњима у походе неким својим рођацима у суседно село, па при повратку, видећи да је браник дигнут потерали су кола и не надајући се несрећи. Коњи су такође погинули, а кола потпуно разбијена.

Одмах по несрећи пуцнула је на лице места лекарско-полицијска комисија да изврши увиђај и утврди, до кога је била кривица. Дешени погинулих, као и рањеници пренети су одмах аутомобилом у Сталаћ. (Време)